

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 8Svk/20/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018201552
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Babiaková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:1018201552.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkýň: 1) W.. W. J., nar. XX. F. XXXX, trvale bytom K. XXX, Z., 2) W.. Z.. Z. J., nar. XX. I. XXXX, trvale bytom K. XXX, Z., proti žalovaným: 1) Obec Dunajská Lužná, so sídlom Jánošíkovská 466/7, Dunajská Lužná, 2) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy, o kasačných sťažnostiach žalobkýň proti I. výroku uznesenia Správneho súdu v Bratislave č. k. BA-7Sa/101/2018-243 zo dňa 4. júna 2024, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobkyne 1) a 2) zamietá.
- II. Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I.

Správne súdne konanie a napadnuté uznesenie správneho súdu

1. Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) uznesením č. k. BA-7Sa/101/2018-175 zo dňa 6. októbra 2023 zamietol žalobu žalobkýň proti inému zásahu žalovaných. Správny súd doručoval uznesenie na adresu, ktorú žalobkyne oznámili správne súdu ako adresu na doručovanie: P. O. Box 80, 820 14 Bratislava.

2. Proti vyššie uvedenému uzneseniu podali žalobkyne kasačnú sťažnosť, v ktorej uviedli adresu trvalého pobytu: K. XXX, XXX XX Z., pričom neuviedli inú doručovaciu adresu. Pri podaní kasačnej sťažnosti žalobkyne neuhradili súdny poplatok za jej podanie.

3. Správny súd výzvou č. k. BA-7Sa/101/2018-199 zo dňa 16. novembra 2023 vyzval žalobkyne na splnenie poplatkovej povinnosti v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy.

4. Výzvu správny súd doručoval na uvedenú adresu trvalého pobytu žalobkýň, pričom táto nebola v odberných lehotách prevzatá a považovala sa za doručенú dňa 12. decembra 2023.

5. Dňa 15. decembra 2023 žalobkyne osobne doručili správne súdu doplnenie podanej kasačnej sťažnosti, opätovne s uvedením adresy trvalého pobytu a bez uvedenia osobitnej adresy na doručovanie.

6. Výzvu na zaplatenie súdneho poplatku správny súd žalobkyniam opätovne doručoval, tentoraz na adresu B..T..Z. XX, XXX XX Z.. Zásielku si žalobkyne opätovne neprevzali v odberných lehotách a považovala sa za doručенú dňa 23. januára 2024.

7. Uznesením správneho súdu, vydaným vyšším súdnym úradníkom, č. k. BA-7Sa/101/2018-218 zo dňa 7. februára 2024 bolo konanie o kasačných sťažnostiach žalobkýň proti uzneseniu správneho súdu č. k. BA-7Sa/101/2018-175 zo dňa 6. októbra 2023 zastavené pre nesplnenie poplatkovej povinnosti. Toto uznesenie bolo doručované na adresu trvalého pobytu žalobkýň, kde nebolo počas odbernej lehoty prevzaté a považovalo sa za doručенé dňa 4. marca 2024. Následne bolo doručované aj na adresu B..T..Z. XX, XXX XX Z., kde bolo dňa 15. marca 2024 žalobkyňami prevzaté.

8. Žalobkyne podali proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o zastavení konania sťažnosť, požiadali o odpustenie zmeškania lehoty a zaplatili súdny poplatok. Vo svojej žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty a v sťažnosti uviedli, že im nie je zrejmé, prečo správny súd doručoval výzvu na zaplatenie súdneho poplatku na adresu ich trvalého pobytu (K. XXX, XXX XX Z.), keď žalobkyne uvádzali inú

doručovaciú adresu (B..T..Z. XX, XXX XX Z.). Zákonnou podmienkou fikcie doručenia je podľa názoru žalobkýň to, aby sa zdržiavali v mieste doručovania (s odkazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Sž 35/2002 a sp. zn. 4 Sžo 35/2015). V čase doručovania na nimi zvolenú adresu (B..T..Z. XX, XXX XX Z.) sa však žalobkyne v mieste doručovania nenachádzali, keďže v období od 20. decembra 2023 do 24. januára 2024 sa zdržiavali v Y. V., V. X. XXXX, kde má žalobkyňa 1) nehnuteľnosť, ktorú pravidelne navštevujú. Nemali tak reálnu šancu si doručovanú zásielku vyzdvihnúť. Svoj pobyt preukázali dokladmi o cestovaní vlakom. Podľa § 122 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) preto požiadali o odpustenie zmeškania lehoty. 9. Správny súd uznesením č. k. BA-7Sa/101/2018-243 zo dňa 4. júna 2024 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) v I. výroku zamietol žiadosť žalobkýň o odpustenie zmeškania lehoty na zaplatenie súdneho poplatku, II. výrok zamietol sťažnosť žalobkýň proti uzneseniu o zastavení konania o kasačných sťažnostiach žalobkýň, III. a IV. výrok rozhodol o vrátení oneskorene zaplateného súdneho poplatku žalobkyniam.

10. Správny súd v relevantnej časti odôvodnenia napadnutého uznesenia uviedol, že žalobkyniam doručoval výzvu na zaplatenie súdneho poplatku na adresu trvalého pobytu uvedenú v kasačnej sťažnosti, pričom túto si žalobkyne nevyzdvihli. Žalobkyne si výzvu na zaplatenie súdneho poplatku nevyzdvihli ani pri opakovanom doručovaní na nimi v predchádzajúcom správnom súdnom konaní uvádzanej adrese a súdny poplatok (napriek časovému priestoru) zaplatili oneskorene.

11. Podľa názoru správneho súdu nemožno zmeškanie lehoty vo veci žalobkýň odpustiť. Túto totiž nespĺnili ani bezodkladne po návrate z Y. V. dňa 24. januára 2024. Zostali pasívne až do doručenia uznesenia o zastavení konania. Návrh na odpustenie zmeškania lehoty bol doručený správne súdu e-mailom dňa 17. marca 2024 a následne listinne doplnený dňa 25. marca 2024, teda podľa názoru správneho súdu po uplynutí viac ako 15 dní od odpadnutia prekážky vykonania úkonu (t. j. po viac ako 15 dňoch od 24. januára 2024).

12. Navyše dal do pozornosti, že vznik poplatkovej povinnosti je spojený už s podaním kasačnej sťažnosti (§ 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov; ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“). Žalobkyne tak boli povinné uhradiť súdny poplatok už s podaním kasačnej sťažnosti. Hoci ustanovenie § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch upravuje výzvu na zaplatenie súdneho poplatku, táto predstavuje osobitný inštitút nápravnej lehoty na dodatočné splnenie zákonnej poplatkovej povinnosti. Citujúc rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 43/2023 zo dňa 2. februára 2023 poukázal správny súd na to, že výzva na zaplatenie súdneho poplatku predstavuje do určitej miery privilégium. Jej účelom nie je uložiť poplatkovú povinnosť, ale upozorniť na jej nesplnenie s následkom zastavenia konania. V predmetnej veci tak žalobkyne nespĺnili svoju zákonnú poplatkovú povinnosť pri podaní kasačnej sťažnosti a nevyužili ani dodatočnú lehotu.

13. S ohľadom na vyššie uvedené preto správny súd žiadosti žalobkýň o odpustenie zmeškania lehoty na zaplatenie súdneho poplatku nevyhovel a ich sťažnosť proti zastaveniu kasačného konania zamietol.

II.

Kasačná sťažnosť a priebeh konania na kasačnom súde

14. Proti I. výroku napadnutého uznesenia podali žalobkyne - sťažovateľky kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“).

15. Sťažovateľky poukázali na skutočnosť, že spochybnili jednu z podmienok fikcie doručenia, a teda, že sa na doručovacej adrese v čase doručovania zdržiavali. Preto ani nemohli nastať účinky fikcie doručenia.

16. Namietali tiež, že o ich žiadosti na odpustenie zmeškania lehoty nemal správny súd rozhodovať podľa § 122 CSP ale podľa § 114 CSP. Podmienky pre odpustenie zmeškania lehoty tak mali byť (i) či sa sťažovateľky z ospravedlniteľného dôvodu nezdržiavali na adrese podľa § 106 CSP a (ii) či v tejto súvislosti neporušili žiadnu právnu povinnosť. Nie však požiadavka podania návrhu na odpustenie zmeškania lehoty do 15 dní odo dňa odpadnutia prekážky v zmysle § 122 CSP, na ktorej nesplnení správny súd založil svoje rozhodnutie.

17. Sťažovateľky svojím vyjadrením zo dňa 13. septembra 2024 oznámili kasačnému súdu, že podali proti II. výroku napadnutého uznesenia (o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o zastavení konania) ústavnú sťažnosť, pričom do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky podľa ich názoru nemá kasačný súd právomoc rozhodnúť o ich kasačnej sťažnosti proti I. výroku napadnutého uznesenia (o zamietnutí žiadosti sťažovateľiek o odpustenie zmeškania lehoty na zaplatenie súdneho poplatku).

18. Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. IV. ÚS 442/2024 zo dňa 10. septembra 2024 odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľiek proti II. výroku napadnutého uznesenia.

III.

Právne posúdenie kasačného súdu

19. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľiek bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP) a je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), viazaný sťažnostnými bodmi formulovanými sťažovateľkami (§ 453 ods. 2 SSP), preskúmal I. výrok napadnutého uznesenia spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k názoru, že kasačná sťažnosť sťažovateľiek nie je dôvodná.

20. V súvislosti s podanou kasačnou sťažnosťou kasačný súd konštatuje, že správny súd napadnutým uznesením nevyhovел žiadostiam sťažovateľiek o odpustenie zmeškania lehoty na zaplatenie súdneho poplatku na dvoch zásadných argumentoch, že (i) sťažovateľky nepodali žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty do 15 dní po odpadnutí prekážky a (ii) správny súd v predmetnej veci neidentifikoval ospravedlniteľné dôvody pre postup sťažovateľiek, keď tieto nesplnili zákonnú povinnosť zaplatiť súdny poplatok pri podaní kasačnej sťažnosti a aj napriek fikcii doručenia mali dostatok priestoru pre splnenie poplatkovej povinnosti včas, avšak o doručovanú zásielku sa vôbec nezaujímal.

21. Podľa § 25 SSP ak tento zákon neustanovuje inak, použijú sa na konanie pred správnym súdom primerane ustanovenia prvej a druhej časti Civilného sporového poriadku okrem ustanovení o intervencii. Ak niektorá otázka nie je riešená ani v Civilnom sporovom poriadku, správny súd postupuje primerane podľa základných princípov konania tak, aby sa naplnil účel správneho súdnictva.

22. Podľa § 111 ods. 3 CSP ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

23. Kasačný súd dáva v predmetnej veci do pozornosti, že podľa § 111 ods. 3 CSP v spojení s § 25 SSP sa písomnosť, doručovaná do vlastných rúk na adresu trvalého pobytu fyzickej osoby (alebo na adresu ňou uvedenú), považuje za doručenú dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu, a to aj vtedy ak sa adresát o tom nedozvie. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že aktuálna právna úprava fikcie doručenia, upravujúca procesný postup súdu a obsiahnutá v procesných kódexoch SSP a CSP, nepozná podmienku uplatnenia fikcie spočívajúcu v tom, že by sa adresát zásielky musel zdržiavať v mieste doručovania (na rozdiel od iných procesných predpisov - porovnaj § 24 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok); ďalej len „Správny poriadok“). Inými slovami, sťažovateľky sa mýlia, keď tvrdia, že v predmetnej veci nemohla nastať fikcia doručenia výzvy na zaplatenie súdneho poplatku podľa § 111 ods. 3 CSP v spojení s § 25 SSP len z dôvodu, že sa v čase doručovania nezdržiavali v mieste doručovania, ale boli dočasne v Y. V..

24. V tomto smere sú preto tiež nedôvodné odkazy sťažovateľiek na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. 4 SŽ 35/2002 a sp. zn. 4 SŽo 35/2015, ktoré sa týkajú práve a len výkladu podmienok fikcie doručenia podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku, ktorý však na predmetnú vec nie je aplikovateľný.

25. Podľa § 114 CSP ak bola písomnosť doručená podľa § 111 ods. 3 a § 112 a jej doručením začala plynúť lehota, ktorú adresát zmeškal, pretože sa o písomnosti nedozvedel, súd zmeškanie lehoty odpustí, len ak sa z ospravedlniteľného dôvodu adresát na adrese podľa § 106 nezdržiaval a v tejto súvislosti neporušil žiadnu právnu povinnosť.

26. Na druhej strane však kasačný súd dáva za pravdu sťažovateľkám v tom, že pomerne prísna formulácia fikcie doručenia podľa § 111 ods. 3 CSP v spojení s § 25 SSP viedla zákonodarcu k tomu, že pre prípady zmeškania lehôt nadväzujúcich na fiktívne doručenie zásielok upravil osobitné podmienky odpustenia zmeškania lehoty v § 114 CSP v spojení s § 25 SSP. Kasačný súd sa preto stotožňuje so sťažovateľkami v tom, že na predmetnú vec bolo potrebné aplikovať § 114 CSP v spojení s § 25 SSP.

27. Podmienkami pre odpustenie lehoty, ktorá začala plynúť doručením písomnosti fikciou doručenia podľa § 111 ods. 3 CSP, sú podľa § 114 CSP (i) ospravedlniteľný dôvod nezdržiavania sa na mieste doručenia (ospravedlniteľný dôvod nemožnosti prevzatia zásielky) a (ii) neporušenie právnej povinnosti v tejto súvislosti. Pokiaľ preto správny súd poukazuje na to, že sťažovateľky nepožiadali o odpustenie zmeškania lehoty v lehote 15 dní odo dňa odpadnutia prekážky, v tejto veci ide o irelevantnú argumentáciu.

28. Kasačný súd sa však napriek tomu stotožňuje so správnym súdom v tom, že sťažovateľky nezaplatili súdny poplatok (napriek svojej zákonnej povinnosti) pri podaní kasačnej sťažnosti (§ 5 ods. 1 písm. a) zákona o súdnych poplatkoch). Výzva na zaplatenie súdneho poplatku bola sťažovateľkám doručená fikciou doručenia na nimi zvolenú adresu (B..T.Z. XX, XXX XX Z.) dňa 23. januára 2024, pričom 10-dňová lehota na zaplatenie súdneho poplatku uplynula dňa 2. februára 2024. Sťažovateľky sa pritom vrátili z Y. V. dňa 24. januára 2024, a preto mali dostatok času získať doručované zásielky a zaplatiť

súdny poplatok v doplnenej lehote. Napriek tomu, že im boli v poštovom priečinku zanechané oznámenia o doručovaných zásielkach od správneho súdu, sťažovateľky sa o tieto zásielky telefonicky a ani osobne nezaujímali. Zmeškanie lehoty na zaplatenie súdneho poplatku tak nebolo zapríčinené tým, že sa sťažovateľky o doručovanej zásielke, vo vzťahu ku ktorej bola uplatnená fikcia doručenia, nedozvedeli. Neprítomnosť sťažovateľiek v mieste doručovania tak nebola tým dôvodom, pre ktorý sa neoboznámili s doručovanou zásielkou a zmeškali lehotu. V prípade sťažovateľiek tak nejde o ospravedlniteľný dôvod podľa § 114 CSP v spojení s § 25 SSP.

29. Kasačný súd na vyššie uvedenú podstatu argumentácie správneho súdu nadväzuje a dáva sťažovateľkám do pozornosti, že odpustenie zmeškania lehoty podľa § 114 CSP v spojení s § 25 SSP prichádza do úvahy len vtedy, ak je preukázaný ospravedlniteľný dôvod nezdržiavania sa na mieste doručenia. Sťažovateľky takýto dôvod vidia v rekreácii (iný dôvod sťažovateľky neuvádzajú), teda v dočasnom, mesačnom pobyte v Y. V., pre ktorý sa nenachádzali v mieste doručovania. Kasačný súd v tomto smere poukazuje na odbornú spisbu, podľa ktorej ospravedlniteľným dôvodom podľa § 114 CSP (ŠTEVČEK, M.; FICOVÁ, S.; BARICOVÁ, J.; MESIARKINOVÁ, S.; BAJÁNKOVÁ, J.; TOMAŠOVIČ, M. a kol.: Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, str. 417) „nemôže byť situácia, že adresát bol na dovolenke a pod. V takomto prípade je adresát povinný zabezpečiť si preberanie písomností za seba. V opačnom prípade by nová koncepcia doručovania a zodpovednosti za registrovanú adresu strácala zmysel. Ospravedlniteľným dôvodom však môže byť napríklad situácia, keď adresát predpokladal vycestovanie na krátku dobu, napríklad 3 dni, a preto si nezabezpečil preberanie písomností za seba. Počas pobytu mimo miesta trvalého pobytu bol nečakane hospitalizovaný a musel zostať v nemocnici až 3 týždne. Ak by mu bola doručovaná zásielka tak, že si ju nebol schopný v úložnej lehote prevziať, pretože bol nečakane hospitalizovaný, ide o ospravedlniteľný dôvod.“

30. Kasačný súd preto zastáva názor, že sťažovateľky neargumentovali a ani správne súdu nepreukázali ospravedlniteľný dôvod ich neprítomnosti na mieste doručovania podľa § 114 CSP, ktorý by im bránil v prebratí doručovanej zásielky. Ak sa aj sťažovateľky rozhodli pre mesačný pobyt v Y. V., bolo ich zodpovednosťou zabezpečiť si preberanie písomností za seba alebo oznámiť správne súdu inú adresu na doručovanie písomností. Sťažovateľky však takto, bez akéhokoľvek relevantného vysvetlenia, nepostupovali. Kasačný súd tak môže už len v duchu starorímskeho princípu *vigilantibus iura scripta sunt* dodať, že je primárne zodpovednosťou sťažovateľiek, aby svoje práva uplatňovali a procesné povinnosti plnili riadne a včas, lebo ich prípadne zanedbanie môže viesť k zastaveniu súdneho konania.

31. Kasačný súd s ohľadom na vyššie uvedené konštatuje, že bez ohľadu na skutočnosť, či správny súd na vec aplikoval § 70 SSP (obdobné ustanovenie ako § 122 CSP) alebo § 114 CSP v spojení s § 25 SSP, v oboch prípadoch bolo pre vec rozhodujúce, či sťažovateľky preukázali ospravedlniteľný dôvod pre neprevzatie zásielky v mieste doručovania a nadväzujúce zmeškanie lehoty na zaplatenie súdneho poplatku. Kasačný súd sa v plnom rozsahu pritom stotožnil so správnym súdom v tom, že takýto ospravedlniteľný dôvod sťažovateľky v predmetnej veci nepreukázali, a preto neboli splnené podmienky pre odpustenie zmeškania lehoty na zaplatenie súdneho poplatku ani podľa § 70 SSP a ani podľa § 114 CSP v spojení s § 25 SSP. Správny súd preto postupoval správne, ak žiadosti sťažovateľiek o odpustenie zmeškania lehoty nevyhovel a kasačná sťažnosť sťažovateľiek bola v tomto smere nedôvodná.

32. Pre úplnosť kasačný súd dodáva, že Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci sp. zn. IV. ÚS 442/2024 zo dňa 10. septembra 2024 (v ktorej rozhodoval o ústavnej sťažnosti sťažovateľiek proti II. výroku napadnutého uznesenia) obiter dictum posudzoval dôvodnosť postupu správneho súdu spočívajúceho v zamietnutí žiadosti sťažovateľiek o odpustenie zmeškania lehoty. Vo svojich úvahách pritom Ústavný súd Slovenskej republiky v podstatnom vychádzal z rovnakých premís ako správny a kasačný súd: „Ústavný súd po preskúmaní napadnutého uznesenia aj bez potreby detailného opakovania jeho záverov konštatuje, že ho nepovažuje za arbitrárne ani svojvoľné. Neobstojí argument sťažovateľiek týkajúci sa spochybňovania fikcie doručenia výzvy správneho súdu. Správny súd po fyzickom neprevzatí výzvy zaslanej na adresu trvalého pobytu sťažovateľiek doručoval rovnakú výzvu aj na adresu súdu známu aj z ich predchádzajúcich podaní. Sťažovateľky v sťažnosti proti uzneseniu, žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty a napokon aj v ústavnej sťažnosti opakovane argumentovali, že sa na adrese doručovania nezdržiavali v čase od 20. decembra 2023 do 24. januára 2024, keďže boli odcestované v Y. V.. Ústavný súd odkazuje na záver správneho súdu, že lehota na zaplatenie súdneho poplatku uplynula až 2. februára 2024, pričom povinnosť zaplatiť súdny poplatok sťažovateľky nespĺnili ani po ich návrate z Y. V.. Je pravdou, že odborná lehota na prevzatie výzvy uplynula 23. januára 2024, sťažovateľky mali vedomosť o pokuse doručiť písomnosť z oznámenia pošty o uložení zásielok a nič im nebránilo dozvedieť sa o obsahu doručovanej zásielky po ich návrate iným spôsobom (napr. telefonickým dopytom, resp. nahliadnutím do spisu). Nadväzujúc na uvedené, ústavný súd konštatuje,

že správny súd postupoval v medziach zákona pri rozhodovaní o zamietnutí sťažnosti sťažovateľiek, ako aj pri posudzovaní podmienok na možné odpustenie zmeškania lehoty...”

IV.

Záver

33. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd uzatvára, že nezistil dôvodnosť kasačných námietok sťažovateľiek. I. výrok napadnutého uznesenia podľa názoru kasačného súdu nevychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré by malo vplyv na jeho zákonnosť a ani nie je výsledkom nesprávneho procesného postupu, ktorý by mal dopad na právo sťažovateľiek na spravodlivý proces. Preto kasačnú sťažnosť sťažovateľiek podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

34. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že ju žiadnemu z účastníkov nepriznal, keďže sťažovateľky nemali úspech v kasačnom konaní a u procesne úspešných žalovaných nezistil výnimočné dôvody, pre ktoré by mohli spravodlivo požadovať náhradu trov konania (§ 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 SSP).

35. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.